

مطالب:

- ۱- دیوان (قصیده، قطمه، غزل، ترجیع، مخمس) -۲
- مفاتیح القلوب بادیجه نثری ۳- روضه‌النوار ۴- گل و نوروز ۵- همای و همایون ۶- کمال نامه ۷- گوهرنامه بهایی ۸- رسالت شمع و شمسیه ۹- مناظره شمس و سحاب ۱۰- مناظره اللبد والبادی ۱۱- سراج و هاج، سپس رباعیات و معیمات، ۸۲۹ ص ۲۱
- ۸۲۹ ۵۹۶۳- ملک ۲۲۹۶، نستعلیق محمد فرزند مظہر فرزند یوسف عاصی نیشابوری در هرات، در کلیات او؛ قصیده، غزل رباعی، مثنوی است.
- ۸۳۹ ۱۲۱- بادلیان الیوت: همراه دیوان خسرو ۹۰۲ هشت. ۱۱۸۲- مجلس ۱۶۵۰ بیت (بیت و هجوبات، پیرامن ۱۶۵۰) و باز غزل برایر صنایع الکمال پیرامن ۵۰۰۰ بیت، زین.
- ۸۵۵ ۱۳۲- قاهره، دارالكتب ۱۲ ادب فارسی طلعت، نوشته درویش حافظ شیرازی، زین، ۱۱۶ برگ ۱۸-۱۷
- ۸۵۸ سده ۹- ملک ۵۲۶، نستعلیق، دریک جنگ، غزلهای اوست.
- رجب ۹۲۷- شهران، سلطنتی ۲۹۹۱ (۴۶۴ ف).
- نستعلیق خوش خلیفه صفرشاه، زین، کلیات اوست درمن:
- ۱- قصاید ۲- مفاتیح القلوب ۳- کمال نامه ۴- غزل ۵- شمع و شمسیه ۶- الرساله الراجیه فی مقاله الوهاجیه ۷- مناظره شمس و سحاب ۸- سعی المثانی (همان رسالت سراج و هاج) ۹- رسالت ثالث (همان مناظره اللبد والبادی) ۱۰- نوروز و گل، در هاشم: ۱۱- روضه‌النوار ۱۲- قصاید ۱۳- گوهرنامه ۱۴- هما و همایون، اما در من و هاشم: ۱۵- نیز غزل، ترجیع، قطمه، رباعی، معیمات ۱۶- ساقی‌نامه، نیز قصیده، ۱۳۷۴ ص.
- ۹۶۱ موزه بریتانیا ۹۴۶۰ (نسخه ۴: ۶۷۷).
- سده ۱۰ دو- اسلام آباد گنج بخش ۱۰۸۵۱، نستعلیق پخته، آغاز و میانه افتاده، غزل است و قصیده، پیرامون ۱۱- ۱۰- ملک ۴۲۵۱/۳، نستعلیق، پیرامون ۱۲- ۱۱- ۱۰- رضوی ۴۴ (۴۶۵۱)، در کلیات او.
- آغاز سده ۱۲- موزه بریتانیا ۱۱۵۱۹، ۵۲، گزیدهای است (نسخه ۴: ۶۸۱).
- سده ۱۳- ملک ۵۲۲۳، شکسته نستعلیق، غزلهای اوست به نام «شوقيات» ۱۲۸.
- ۱۳ رمضان ۱۲۷۷ هـ- لاهور، دیال سنگه ترست ۴۸، نستعلیق، ۳۶۶ ص.
- سده ۱۴- رضوی ۴۲۲ (۴۶۵۰)، نستعلیق محمد فرزند عمران کرمانی، غزلهای اوست به نام «حضریات» از دیوان صنایع الکمال.
- سده ۱۳- سه‌هسالار ۷۱۳۲، نسخ، گزیدهای است از قصیده‌ها و رباعیهای او، ۸۴ برگ ۱۱ سطري.

□ کلیات خواجه:

- ابوالعطال کمال الدین محمود فرزند علی، خواجه کرمانی (۷۸۲-۶۸۹)
- نسخهای خطی این منظومه به ترتیب تاریخ به این شرح است:
 - ۹- صفر ۷۵۰- ملک ۵۹۰، نستعلیق محمد فرزند عمران کرمانی، به روزگار سراینده، زین، دارای: دیوان، کمال نامه، روضه‌النوار، گل و نوروز، هما و همایون، گوهرنامه، ۳۵۲ برگ ۲۵ سطري.
 - ۷۹۸ موزه بریتانیا، مثنویهای اوست، برای کتابخانه ابولفتح بهرام، زین، مصور، ممتاز (راهنمای کتاب ۱۶۴: ۱).
 - ۸۲۰- سنا ۳۵۲، تعلیق خوش اسماعیل فرزند ابراهیم فرزند عبدالله، زین، دارای: دیباچه مستور، دیوان، کمال نامه، روضه‌النوار، هما و همایون، تحفه بهایی، گل و نوروز، شمع و پورانه، نمد و پورانه، الایه فی مناظره الشمس والسعاب، سراجیه، مصایب القلوب، محبت نامه این نصوح (نسخه ۵۵۳: ۶).
 - ۸۲۹ ۵۹۶۳- ملک ۸۲۹/۲، نستعلیق محمد فرزند غرة ج ۵- سنا ۳۵۲/۱، تعلیق خوش اسماعیل فرزند ابراهیم فرزند عبدالله، دارای سه بخش: قصاید، کتاب من صنایع کمال الحضریات فی الغزلیات، الشوقيات من بدایع الجمال.

بر این باب پژوهش و تحقیق هیچگاه ارزش تدوین فهرستها و کتابشناسیها پوشیده نبوده است، زیرا همیشه اثری ارزشمند است که در نوع خود تازه و سودمند بوده، و از اشتباهات آثار مشابه خود خالی باشد. ضرورت تحقیق در رشتهای خاص و قوی پیش می‌آید که در آن موضوع کاری در خور صورت نگرفته باشد. اینجاست که پژوهشنه راستین وارد میدان می‌شود و به تحقیق و تفحص می‌پردازد، تا نارساپیها و کمبودهایی که اهل پژوهش در بین آن هستند، به نوبه خود جبران کند.

از این روست که پژوهشگر متبع باید از کارهای انجام

گرفته در زمینه مورد تحقیق خود اطلاع حاصل کند و این

کار جز از طریق مراجعه به کتابشناسیها، فهرستها و مأخذ

کتابخانه‌ای امکان پذیر نیست. اینجاست که ارزش کار

کتابشناسی و کاربرد آن مشخص می‌شود. براین اساس

بر آن شدم تاریخ امکان منابع و مأخذی را که در باره

خواجهی کرمانی به دست آورده‌ام تحت عنوانی:

الف- نسخهای خطی

ب- کتابهای مستقل

ج- بخشی از کتاب

د- مقالات

ه- پایان نامه‌ها

و- به زبانهای دیگر جهت استفاده پژوهشگران و اهل

تحقیق:

به اجمال در اینجا بسیار و امیدوارم بتوانم در آینده‌ای نه‌چنان دور کتابشناسی توصیفی خواجه را دیغیتر و کاملتر تقدیر رهوان و ادی تحقیق و عزیزان علاقه‌مند کنم. تا خدا چه خواهد.

اما مطالب گردآوری شده برایه تقسیم‌بندی بالا بدین

شرح است:

الف- نسخهای خطی، شامل:

«دیوان خواجهی کرمانی» مطالب مندرج در دیوان اشعار خواجه بدين تفصیل

۱- صنایع الکمال، مشتمل بر قصاید و قطعات و ترکیبات و ترجیعات و غزلیات. غزلیات در این دیوان به دو دفتر تقسیم شده. یکی غزلهایی که در سفر گفته و سفریات نام دارد و دیگری غزلیات که در حضر فرموده و به حضریات موسم است، و در حدود ۱۰۷۳ هزار بیت می‌باشد.

صنایع الکمال به غیر از قصاید و غزلیات و ترکیبات و رباعیات شامل دو مثنوی همای و همایون و گل و نوروز می‌باشد، چنانکه بدایع الجمال نیز دارای دو مثنوی دیگر است...

۲- بدایع الجمال، مشتمل بر قصاید و ترکیبات و غزلیات و رباعیات که دفتر غزلیات آن به نام شوقيات خوانده شده و ۴۲۴ هزار بیت می‌باشد.

پس تمام اشعار خواجه که در این چند دفتر جمع و به چاپ رسیده در حدود ۱۵۰ بیت است. دیوان اشعار خواجه به اهتمام و تصحیح احمد سهیلی خوانساری با مقدمه‌ای مشروع در ۸۵ صفحه پیرامون زندگانی، اوضاع ا

تاریخی، سفرها، خصوصیات شعری و اخلاقی، عقیدت و طریقت خواجه، خواجه و حافظه مددوحاً خواجه، مشائخ و پیران خواجه، آثار، قسر خواجه و شیوه تصحیح و

نسخهای این مورد استفاده تصحیح به سرمایه کتابفروشی بارانی و محمودی در ۱۳۳۶ چاپ شده است و چاپ دوم این کتاب توسط انتشارات پازنگ منتشر گردیده است.

نسخهای خطی این منظومه به ترتیب تاریخ بدین شرح است:

۷۵۰- ملک ۵۹۰، تعلیق محمد فرزند عمران کرمانی، در کلیات او، دارای سه بخش: قصاید، کتاب من صنایع کمال الحضریات فی الغزلیات، الشوقيات من بدایع الجمال.

۷۵۰- سنا ۳۵۲/۱، ۳۵۲/۱، تعلیق خوش اسماعیل فرزند ابراهیم فرزند عبدالله، دارای سه بخش (نسخه ۶: ۵۵۴).

۷۵۳- قاهره، دارالكتب ۱۵۳ م ادب فارسی، نوشته

فرصت غریب، زین.

غرة ج ۸۲۴/۱۴- تهران، سلطنتی ۱۲۱۴۹ (۴۶۳ ف).

تعلیق خوش کهن، زین، کلیات اوست با دیباچه‌ای از

گردآورنده: محمد فرزند ابراهیم‌الصحاب، با فهرست

کتابشناسی

خواجه

کرمانی

دکتر ابوالقاسم رادفر

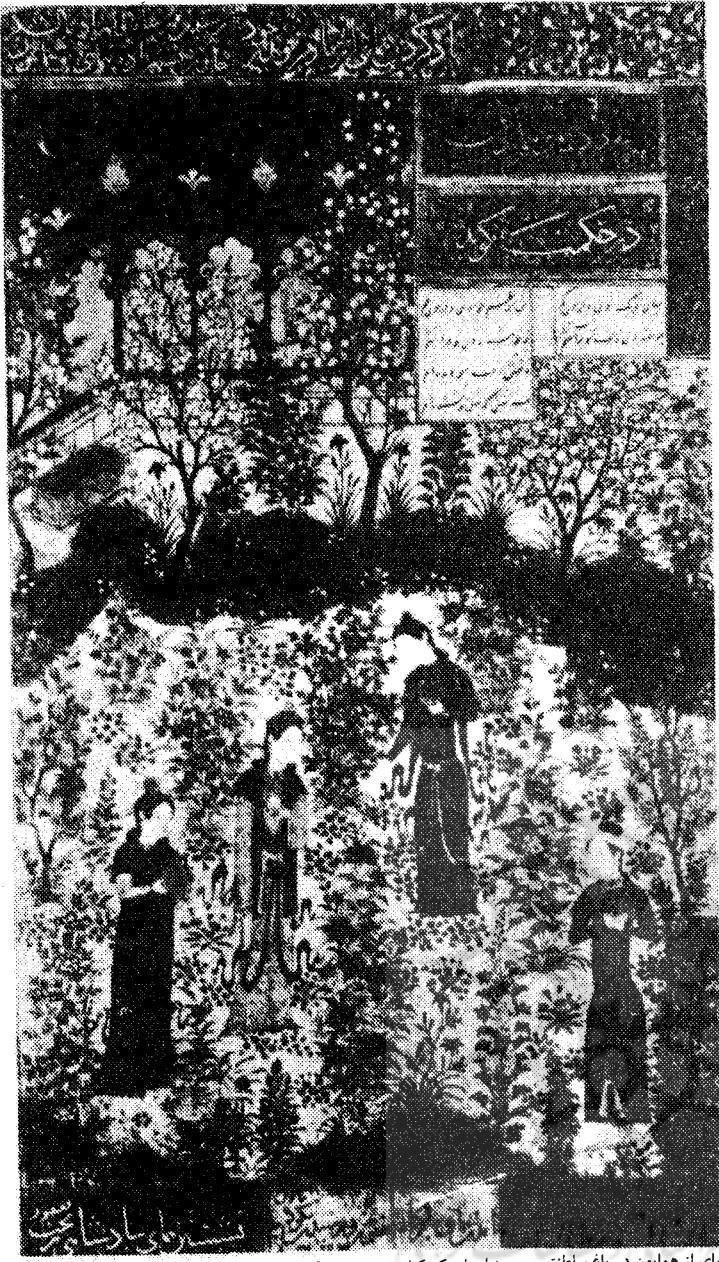
□ پنج گنج:
 شامل: ۱- همای و همایون - ۲- گل و نوروز - ۳- روضةالنوار - ۴- کمال نامه - ۵- گهرنامه، و نیز منظومهای دیگر دارد.
 نسخهای خطی این منظومه به ترتیب تاریخ بدین شرح است:
 ۸۲۴- تهران، مجله ۹۲۱، ۹۲۳-۹۲۴، نستعلیق روح الله فرزند علی فرزند عمادالاسلام جمال الاسلامی، در هامش پنج گنج نظامی، دارای: ۱- روضةالنوار - ۲- همای و همایون
 ۹۵۳ سمه‌سالار ۴۱۵، ۴۱۶، نستعلیق بسیار خوب مرشد کاتب شیرازی، زرین، دارای: ۱- روضةالنوار - ۲- گهرنامه - ۳- کمال نامه - ۴- همای و همایون - ۵- گل و نوروز، ۲۲۶ برگ اسطری.
 ۹۷۰- تهران، مجلس ۹۲۶، نستعلیق بسیار خوب علی فرزند لطف الله معاد حسینی سیزوواری، زرین، دارای: ۱- گهرنامه - ۲- روضةالنوار - ۳- کمال نامه - ۴- گل و نوروز - ۵- همای و همایون، ۱۱۱ برگ ۴۴۷ بیت.
 ذیقعده ۹۴۲هـ - اسلام آباد، گنج بخش ۸۴۳، نستعلیق خوش، قبرین محمد، نسخه خوب، و جلدینی و عنوانها شنگرف.
 ۱۰۴۲، ۱۰۴۳هـ - پیشاور، دانشگاه نسخ خوش، محمد عزیز، زرین، لاژوردی و شنگرف، ۳۸۶ص.
 ۱۳۴۴- ۱۷ ربیع و میزان - تهران، ملک آقالک، ۵۰۷۷، نستعلیق سید احمد، به دستور حاج حسین آقالک، ۲۰۲ برگ ۱۹ اسطری.

□ همای و همایون:
 مثنوی‌ای است عاشقانه در داستان عشق همایون با همای دختر ففور چین به بحر متقارب که خواجه آن را به سال ۷۳۲ هجری در ۴۴۰ بیت به اتمام رسانید. همای و همایون در چندسال از مدت مسافت خواجه و خاصه در مدت اقامت وی در بغداد سروده شد. این منظومه در برایر اسکندر ناتانی نظامی، به نام سلطان ابوسعید و خواجه غیاث الدین محمد وزیر بدان آغاز کرده و به نام خواجه تاج الدین احمد عراقی و پسرش از ۲ سال به انجام رسانده است:
 کنم بدل بر هر که دارد هوس
 که تاریخ این نامه بدل است و بس
 این مثنوی در سال ۱۲۸۹ هجری در لاهور و سپس در بیشی چاپ شده است.
 نسخهای خطی این منظومه به ترتیب تاریخ بدین شرح است:
 ۷۵۰- تهران، ملک .۵۹۸، در کلیات او، در ۷۳۲ بیت، زرین.
 ۱۳۹۶/۷۹۸- کلیات او.
 ۸۰۸- تهران، دانشگاه ۵۱۵۴، همراه گل و نوروز و جز آن.
 ۸۲۰- تهران، سنا ۳۵۲/۲، در کلیات او.
 ۸۲۴- تهران، سلطنتی ۱۲۱۴۹، در کلیات او.
 ۸۲۹- تهران، ملک ۵۹۶۳/۵، نستعلیق، در کلیات او.
 ۹۲۷- تهران، سلطنتی ۲۹۹۱ (۴۶۴)، در کلیات او، سخنه به نام الرساله ایله است.
 ۹۵۳- تهران، سمه‌سالار ۴۱۵/۴، در پنج گنج او.

□ مناظره شمع و پروانه:
 ۸۲۰- تهران، سنا ۳۵۲/۴، در کلیات او، به نام رسالت شمع و پروانه (نسخه ۶۵۳/۶ و ۱۴۱).
□ مناظره شمع و شمس:
 ۸۲۴- تهران، سلطنتی ۱۲۱۴۹ (۴۶۳)، در کلیات او.
 ۹۲۷- تهران، سلطنتی ۲۹۹۱ (۴۶۴)، در کلیات او.
□ مناظره البدوالبادیه=البادیه:
 در مناظره نمد و بوریاست، در سوانح سفر حجاز و داستان گذروی به خانقاہی و دیدار پیری که خود را معروف کرخی نامیده. به نثر دشوار، به سال ۷۴۸ ساخته است.
 آغاز: حمد و ثنای که سیحه طرازان حظایر جبروت زمزمه آن در عالم جان اندازند.
 نسخهای خطی این منظومه به ترتیب تاریخ به این شرح است:
 ۸۲۴- تهران، سلطنتی ۱۲۱۴۹ (۴۶۳)، در کلیات او.
 ۹۲۹- تهران، ملک ۵۹۶۳/۵، نستعلیق، در کلیات او.
 ۹۲۷- تهران، سلطنتی ۲۹۹۱ (۴۶۴)، در کلیات او، سخنه به نام الرساله ایله است.
□ مناظره شمس و سحاب:
 معلوم نیست در چه سالی و به نام کدام پادشاه تألیف شده، لیکن آنچه مسلم است یا در سنه ۷۴۸ یا سالی بعد از سبع المثانی اتمام یافته است. آغاز: حمد موفور و شکر نامحصور متخصص به درگاه احادیث و بارگاه صمدیت... نسخهای خطی این منظومه به ترتیب تاریخ بدین شرح است:
 ۸۲۰- تهران، سنا ۳۵۲/۳، تعلیق خوش اسماعیل فرزند ابراهیم فرزند عبدالله، زرین، در کلیات او (نسخه ۵۵۴).
 ۸۲۴- تهران، سلطنتی ۱۲۱۴۹ (۴۶۳)، در کلیات او.
 ۹۲۹- تهران، ملک ۵۹۶۳/۶، در کلیات او.
 ۹۲۷- تهران، سلطنتی ۲۹۹۱ (۴۶۴)، در کلیات او.
 ۹۲۶- تهران، سلطنتی ۴۶۳ (۴۶۴)، در کلیات او.
 ۹۷۰- موزه بریتانیا ۸۲۰ (ترجمه ایرج افشار، نسخه ۴).
 ۱۴۱/۴۵- رضوی ۴۴۱ (۴۶۵)، هند، محمد صادق، دارای: مثنوی گل و نوروز، روضه‌النوار، دیوان (نقل از فهرست کتابخانه آستان قدس رضوی) (۴۱۲/۷).

دیوان خواجه کرمانی، همای و همایون، مکتب بغداد (۱۳۹۶ میلادی- ۷۹۹) اثر جنید نقاش موزه بریتانیا

دیدار همای از همایون در باغ سلطنتی - صحنی از یک کتاب دستنویس گشته. مکتب هرات (حدود ۱۴۳۰ میلادی) ۸۲۴

- ۶۵۵: آزاد کتابهای مرحوم بیانی بوده [نسخهای ۱۴:۱].
۸۲۴ تهران، سلطنتی ۱۲۱۴۹، در کلیات او.
۸۲۴ تهران، مجلس ۹۲۳-۹۲۱: در هامش پنج گنج او (ص ۱۱۲۲-۱۰۱۱).
۸۲۹ تهران، ملک ۵۹۶۳: در کلیات او، پیرامون ۲۲۰۰ بیت دارد.
نژد یک ۸۴۲ تهران، ملک ۴۹۲۵/۴: نستعلیق احمد ابراهیم حسن خواجة شیرازی سده ۹ تهران، مجلس ۹۱۲-۹۰۷/۲: نستعلیق.
۹۲۷ تهران، سلطنتی ۲۹۹۱: در کلیات او.
۹۲۷ تهران، سلطنتی ۳۰۷: نستعلیق زیبای میرعلی هروی، در هرات، زرین.
با پیغام مجلس مینیاتور زیبا، ۱۷۸ ص ۱۲ سطري.
۹۳۴ ۱۵۲۷ م. موزه بریتانیا Add ۷۷۵۸: در کلیات او [ریو ۶۲۳:۲].
۹۵۲ مدینه، عارف حکمه ۱۵: باروضه السمحین ابن عmad [نسخهای ۴۹۷:۵].
۹۵۳ تهران، سپهسالار ۴۱۵، مرشد گاتب شیرازی، در پنج گنج او.
مرشدالکاتب شیرازی، در پنج گنج او.
۹۷۰ تهران، ملک ۹۹۷/۲: در پنج گنج او، زرین. ذیقعدة ۹۸۲ هـ. اسلام آباد، گنج بخش ۸۴۳۴: نستعلیق خوش، قبرین محمد، در پنج گنج او.
سدۀ ۱۰ هـ. اسلام آباد، گنج بخش ۱۰۷۸۳: نستعلیق پخته.

- ۹۷۰ تهران، مجلس ۹۲۶/۵: در پنج گنج او، زرین.
۹۸۲ اسلام آباد، گنج بخش ۸۴۳۴: نستعلیق خوش، قبرین محمد، در پنج گنج او، زرین.
۹۸۳ مشهد، رضوی ۱۰۶۲ ادبیات (۵۰-۲۷)، نستعلیق، آغاز افتاده سده ۱۰ هاروارد، فرنسیس هوفر، زرین، مصور، ممتاز.
۱۰۰۱ لینین گراد، اکادمی علوم ۴۳۶، در کلیات او.
۱۰۴۲-۱۰۴۲ هـ. پیشاور، دانشگاه ۵۷۹، نسخ خوش، محمد عزیز، در پنج گنج او، زرین.
سدۀ ۱۱ مشهد، رضوی ۱۰۶۱ ادبیات (۵۰-۲۶)، نستعلیق، زرین، دارای ۴۰۷ بیت.
سدۀ ۱۲ هـ. هند، بانکیپور ۱۴۴، نستعلیق، ۱۷۰ بی تاریخ لینین گراد، اکادمی علوم ۱۹۱۹ (۴۶۳-۱).

□ گل و نوروز:

- منظومه‌ای است به بحر هزج مسیم مخدوف یا مقصور در عشق شاهزاده‌ی نوروز نام با «گل» دختر پادشاه روم و مسلمان خواجه این مثنوی را برای نظیر مسازی در برابر خسرو شیرین نظامی سروده است. اصل داستان هندی است، پیرامون ۲۵۰۰ بیت، خواجه آن را به نام تاج‌الدین علی عراقی آغاز، و به نام شیخ ابوساحق این‌جو در ۱۳۴۲ هـ. ۱/۱۳۴۲ م. به پایان رسانده است.
دوشش بر هفت‌صد، سی گشته افزون
به پایان آمد این نظم همایون
صفا تعداد ابیات این منظومه را در تاریخ ادبیات خود ۵۳۰۲ بیت ذکر کرده است (چاپ دوم، ج ۳، پخش دوم، ص ۸۹۹).
این منظومه به کوشش کمال عینی، از سوی بنیاد فرهنگ ایران در ۱۳۵۰ خ چاپ شده است. نسخه‌های خطی این منظومه به ترتیب تاریخ بدین شرح است)
۷۵۰ تهران، ملک ۵۹۸۰/۴: در کلیات او، آغاز برابر نمونه.

- ۸۰۸ تهران، دانشگاه ۵۱۵۴: نستعلیق حسن فرزند یوسف فرزند احمد فرزند ابی بکر موصی، زرین، در کلیات او از قصیده و قطعه و هزل، حضریات (آغاز افتاده) سفریات، ریاعیات و معیمات، همای و همایون، گل و نوروز، ۳۲۸ برگ ۳۵ سطري.
۸۱۰ استانبول، طوپقپوسراي ۷۹۶/۶ H آغاز برابر نمونه.

- ۸۲۰ تهران، سنا ۳۵۲/۳: تعلیق خوش اسماعیل فرزند ابراهیم فرزند عبدالله، زرین، در کلیات او از کتابهای بیانی بوده / نسخهای ۱۴:۱ و ۵۵۴:۶.
۸۲۱ همراه گل و نوروز جلال (= جلال طب شیرازی) و جز آن.
۸۲۴ تهران، سلطنتی ۱۲۱۴۹، در کلیات او.
۹۲۷ تهران، سلطنتی ۲۹۹۱: در کلیات او.
۹۳۴ ۱۵۲۷ م. موزه بریتانیا Add ۷۷۵۸: در کلیات او.
۹۵۳ تهران، سپهسالار ۴۱۵، مرشد گاتب شیرازی، در پنج گنج او.
۹۷۰ تهران، مجلس ۹۲۶/۴: در پنج گنج او، زرین.
۹۸۲ اسلام آباد، گنج بخش ۸۴۳۴: نستعلیق خوش، قبرین محمد، در پنج گنج، آغاز کمی افتاده.
ذیحجه ۱۰۴۳: پیشاور، دانشگاه ۵۷۹، نسخ خوش، محمد عزیز، در خسنه او؛ زرین.
۱۰۴۵/۱۴۱۷ م. مشهد، رضوی ۴۲۴ ادبیات (۴۶۵۱)، نستعلیق هندی محمد صادق همراه روضه‌النوار و دیوان او.
سدۀ ۱۱ تهران، ملک ۴۶۷۰/۳: نستعلیق.
سدۀ ۱۲ حیدرآباد، سندھ پراوائل داود پوتہ لاٹیری، نستعلیق پخته، ۱۶۶ ص.
بی تاریخ لینین گراد، اکادمی علوم ۱۹۱۹ (۳۵۳۴).
بی تاریخ لینین گراد، اکادمی علوم ۱۸۰۹ B (۳۵۳۲).

از شاعران کرمان، از دیرباراتاکنون پرداخته است که خواجهی کرمانی مسلمًا یکی از آن شعراء می‌باشد. بهزادی اندوهجردی، حسن، ستارگان کرمان، تهران، ۱۳۵۵. «خواجهی کرمانی»، ص ۱۶۱-۱۸۸. بهمن، تذکرة محمدشاھی، رشتہ اول، ص ۸۵-۸۴ (از فرهنگ سخنوران، ص ۱۹۷).

بیانی، مهدی، کارنامه بزرگان ایران، تهران، انتشارات رادیو، ۱۳۴۰. «خواجهی کرمانی»، ص ۲۶۴.

بنینو، لوسن (ودیگران)، سیر تاریخ نفاشی ایرانی، ترجمه محمد ایسرائلنش، تهران، امیرکبیر، ۱۳۷۶. ۴۳۴ ص. علاوه بر تصاویر و تابلوها که مستقلًا درباره موضوعات منظومهای خواجه آمده در بعضی جاهان نیز بعثتیانی پیرامون آثار تصویری منتهیانی خواجه دارد.

پناهی سمنانی، محمد، شعر کار در ادب فارسی، تهران، ناشر مؤلف، ۱۳۶۹. «دیوان مصور خواجهی کرمانی»، ص ۱۴۷.

تبیریزی، ابوطالبخان، خلاصه الافکار، نسخه خطی کتابخانه ملی ملک. (از آتشکده) ج ۲، ض ۶۱۹-۵۱۶.

توحیدی پور، گلهای جاویدان در بوستان ادب ایران، ص ۲۰۱-۲۰۷. (از فرهنگ سخنوران، ص ۱۹۷).

حامی، عبدالرحمن، بهارستان، ص ۱۱۹. (فرهنگ سخنوران، ص ۱۹۷).

جندی شیرازی، ابوالقاسم، شدائلارفی الازوا عن زوار المزار، تصحیح و تمهیی محمد قزوینی و عباس اقبال، تهران، ۱۳۲۸. «خواجه»، ض ۶۲.

جوهاری و جدی، غلامحسین، گلهای جاویدان، تهران، عطایی [ابی] «خواجهی کرمانی».

حاجی خلیفه، مصطفی بن عبدالله، کشفالظنون عن اسامی الکتب والفنون، چاپ سوم، تهران، اسلامیه و حضرتی تبریزی، ۱۳۸۷. ج ۱، ۱۳۷۱، ۱۰۰، ۹۷۳، ۷۸۸، ۷۸۷، ۷۸۶، ۷۸۵، ۷۸۴، ۷۸۳، ۷۸۲، ۷۸۱، ۷۸۰، ۷۸۹. چاپ استانبول، ۱۹۴۱، ۱۳۶۰.

حافظ شیرازی، شمس الدین محمد، دیوان حافظ شیرازی، به تصحیح حسین بیمان، ض نو و هشتم صد و دوم (آتشکده)، ج ۲، ض ۶۱۹-۶۲۰.

جیانی، عبدالحقی، هنر عهد تیموریان و متفرقات آن، تهران، بنیاد فرهنگ ایران، ۱۳۵۵، ۴۳۵، ۵۲۴، ۶۷۶-۶۷۵، ۷۱۳-۷۱۲.

حسینی، تذکرة حسینی، ص ۱۱۹ (از فرهنگ سخنوران، ص ۱۹۷).

خانتری، زهرا (کیا). داستانهای دل انگیز ادبیات فارسی، تهران، بنیاد فرهنگ ایران، ۱۳۴۶. «همای و همابون»، ض ۱۵۳-۱۶۴، مصور.

خرمشاهی، بهاءالدین. حافظ نامه، تهران، شرکت انتشارات علمی و فرهنگی و انتشارات سروش، ۱۳۶۶. بخش اول «خواجه»، ض ۶۸-۷۳.

خلیل، علی ابراهیمی خان. تذکرة خلاصه الکلام، نسخه عکسی، ذیل خواجهی کرمانی.

خلیل، علی ابراهیمی خان، صحف ابراهیم، نسخه عکسی که از روی نسخه خطی کتابخانه برلن به شماره ۶۶۲۰ معرفت شده و به شماره ۲۹۷۶ در کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران موجود است، ذیل «خواجهی کرمانی»، ۱۳۶۰، ض ۱۴۵-۱۴۶.

خلیلی، ناصر. بیوگرافی چهره‌های درخشان جهان، تهران، کتابخانه مرکزی، ۱۳۴۴. «خواجهی کرمانی»، ض ۱۲۲-۱۲۳.

خوشگو، سفینه خوشگو، حرفخ (از فرهنگ سخنوران، «خواجهی کرمانی»، میزان «عارف» دنیای سخن، ش ۴۲) (تیر ۱۳۷۰) ض ۱۰.

خواندمیر، غیاث الدین بن همام الدین حسینی. حبیب‌السیر، زیر نظر محمد دیری سیاقی، چاپ دوم تهران، چیام، ۱۳۵۳. ج ۴، «خواجه»، ض ۴۷-۴۸، ۲۹۱-۲۹۲.

خوشگو، سفینه خوشگو، حرفخ (از فرهنگ سخنوران، ص ۱۹۷).

خیامپور، عبدالحسان. فرهنگ سخنوران، تبریز، ۱۳۴۰. ض ۱۹۷.

دانیرالملک‌العارف اردوان، ج ۹ «خواجهی کرمانی»، ض ۱۴.

دوری، بازیز (سلطان)، مجمع الشاعر، نسخه خطی در

آربی، ا. ج. شیراز مهدی‌شور و عرفان، ترجمه منوچهر کاشف، تهران، بسیگاه ترجمه و نشر کتاب، چاپ دوم، ۱۳۵۳. «خواجه»، ض ۱۶۱.

آزاد بلگرامی، میرغلامعلی. خزانة عاصمه، کانپور، نول کشور، بی‌تا «خواجه کرمانی»، ض ۲۱۵-۲۱۷.

آفتاب رای لکهنه، تذکرة ریاض العارفین، به تصحیح و مقدمه حسام الدین راشدی، اسلام آباد، مرکز تحقیقات فارسی ایران و پاکستان ۱۳۹۶ اق. ۱۳۵۵/۰۱۹۷۷. «خواجه کرمانی»، خشن آ، ض ۲۳۱-۲۳۲.

آقا بزرگ تهرانی، محمدحسن، الذرعالی تصانیف الشیعه، به اهتمام علینقی مژوی، تهران، اسلامیه، چاپ دوم، ۱۳۹۷ اق. (تاریخ مقدمه) «خواجه»، ج ۷، ض ۲۵۸، ۹، ۲۰۴، ۱۱، ۲۸۹، ۱۰۶، ۱۰۶، ۱۰۶، ۱۹، ۱۹، ض ۱۹۱.

ابن یوسف شیرازی، فهرست کتابخانه مدرسه عالی سپهسالار، تهران، ۱۳۱۸. ۱۳۱۸. ۲. ج. «خواجه»، ج ۲، ض ۵۱۲-۵۱۶.

اته، هرمان. تاریخ ادبیات فارسی، ترجمه رضا زاده شفق، تهران، بسیگاه ترجمه و نشر کتاب، چاپ دوم، ۱۳۵۶. «خواجه کرمانی»، ض ۵۷، ۵۸، ۸۶، ۵۹، ۹۱، ۱۴۷، ۱۷۶، ۲۰۷.

احمد، احمدعلی (مولوی). تذکرة هفت آسمان، تهران، افسد اسدی، ۱۳۶۵. «خواجه»، ض ۷۶.

احمد امین رازی. هفت الفیم، تصحیح، جواد فاضل، تهران، علی اکبر علمی وادیه، ۱۳۴۰-۲۷۴، ۲۷۴، ۱، ۱۳۶۰، «کمال الدین خواجه»، ض ۲۷۳-۲۷۴.

ادیب برومند. هنر قلمدان، تهران، وحید، ۱۳۶۶، ض ۱۰۷-۱۰۶.

اعظمی راد، گنبدزادی، مسمط در شعر فارسی، تهران، امیرکبیر، ۱۳۶۶. «خواجه کرمانی»، ض ۷۴-۷۷.

اقبال آشتیانی، عباس. تاریخ مفصل ایران در عهد مغول، چاپ دوم، ض ۵۴۸ (صفا، ج ۳، بخش ۲، ص ۸۸۶).

انصاری کازرونی، ابو القاسم بن ابی حامد. مرقوم پنج جم کتاب سلم السموات، به اهتمام بخشی قریب، تهران، علمی، ۱۳۴۰. «خواجهی کرمانی»، ض ۱۵، ۱۳۳۳.

اوحدی حسینی بلایانی اصفهانی، نقی الدین محمد. عرفات العاشقین و عرقات العارفین، نسخه خطی متعلق به کتابخانه ملک، شماره ۵۳۲۴، ۵۳، ذیل: «مولانا خواجهی کرمانی»، ص ۳۵۹-۳۵۶.

ایمان، رحیم علیخان تذکرة منتخب اللطایف، به اهتمام محمد رضا جلالی نائینی و امیر حسن عابدی، تهران، (بی‌تا) ۱۳۴۹. «خواجهی کرمانی»،

برآون، ادوارد. از سعدی تاج‌الملک، ترجمه و حواشی علی اصغر حکمت تهران، این سینا، چاپ سوم، ۱۳۵۱، تا ۳۰۶، ۳۰۹، ۳۰۸.

تاریخ ادبی ایران، انتخابه علی پاشا صالح، تهران، امیرکبیر، ج ۲، ۱۳۵۸. «خواجهی کرمانی»، ص ۲۰۵.

برهانی، مهدی. «حافظ و خواجه»، حافظ شناسی، ج ۴، به کوشش سعیدنیاز کرمانی، تهران، پازنگ، ۱۳۶۶، ۱-۴۳.

(تاریخ ادبیات صفا، چاپ دهم، ج ۵، قسمت دوم، ۵۸-۵۷).

بعدادی، اسماعیل. هدیه‌العارفین، استانبول، مطبوعه الهیه، ۱۳۵۱. چاپ سوم به شیوه افست: تهران، اسلامیه و جعفری تبریزی، ۱۳۶۷. «خواجه»، ج ۲، ض ۴۰۸.

(نقل از چاپ چهارم تذکرة میخانه، ص ۷۵).

بهارستان سخن، مدارس، ۱۳۵۸، ۱۳۶۸، ۱۳۶۹. «خواجه ادبیات صفا، چاپ دهم، ج ۳، بخش دوم، ض ۳۲۹-۳۲۸.

بهزاد اندوهجردی، حسین. تذکرة شاعران کرمان، تهران، هیرمند، ۱۳۷۰. «خواجهی کرمانی» [در دست انتشار، احتمالاً در مهرماه همزمان با سایر گزاری کنگره خواجهی کرمانی روانه بازار می‌شود].

* کتاب به شرح زندگی واراثه نمونه اثار بیش از ۴۰ تن

ب- کتابهای مستقل
خواجهی کرمانی، محمود بن علی. ترجیع
بنده خواجهی کرمانی، چاپ سوم، کتابفروشی جهان نما
(ضمیمه عوارف المعرف)، شیراز، ۱۳۱۷ ش، سربی،
رقی، ۵۴۴-۳۹۹.

- خمسه خواجه، به تصحیح سعید نیاز کرمانی، کرمان، دانشگاه شهید باهنر کرمان، احتمالاً ۱۳۷۰ (ولی تاکنون انتشار نیافرته است).

* خواجه سرآمد ممه کسانی است که به اتفاق نظامی رفتاند، زیرا وی در خمسه خویش تقلید صرف نکرده است و نوازیهایی دارد که کلام اورا از دیگران متمایز ساخته است. خواجه در خمسه خود مخزن الاسرار و خسرو و شیرین و سایر مثنویات نظامی را از حیث سیاق و وزن پیروی نکرده و از حیث وزن هم بهرام نامه را به سیاق دیگر پیروی کرده است و منظومهای در برابر لیلی و مجنون سروده است... - دیوان اشعار خواجه کرمانی، به تصحیح احمد سهیلی خوانساری، تهران، محمودی، ۱۳۳۶ (تاریخ مقدمه)، ض ۸۱۵.

- دیوان خواجه کرمانی، با مقدمه سعید تقیی، به اهتمام کوهی کرمانی، تهران، ۱۳۰۷ ش، سربی، جیبی، س ۸۸۰.

- روضه‌النوار به اهتمام کوهی کرمانی، با مقدمه حسین مسرو، تهران، ۱۳۰۶.

- سلم نامه، به تصحیح سعید تقیی، (جلد اول) تهران، ۱۳۱۹ ش، سربی، ۴۳۲، ۴۳۱، ۱۳۱۹ اق.

ستگی، رقی، به تصحیح اردشیر، ۴۳۲.

- گل و نوروز، به اهتمام و کوشش کمال عینی، تهران، بنیاد فرهنگ ایران، ۱۳۵۰، ۲۹۷.

- همای و همایون، با تصحیح کمال عینی، تهران، بنیاد فرهنگ ایران، ۱۳۴۸، ۲۷۲.

- همای و همایون، به اهتمام اردکانی، سمبیش، ۱۳۲۰ اق، سنگی، جیبی، ۲۹۶.

- همای و همایون، لاهور، ۱۲۸۹ اق = ۱۸۷۱، ۳۰۰.

- منتخبات اشعار خواجه کرمانی، غلامرضا رسیدی‌پاسی، مؤسسه خاور، تهران، ۱۳۱۲ ش، سربی، ۲۹۶.

خواجه کرمانی، محمود بن علی. منتخبات دیوان خواجه کرمانی (شعر)، انتخاب کنند: حسین کوهی کرمانی، تهران، ۱۳۰۷ ش، سربی، ۸۸۸.

- منتخب غزلیات خواجه کرمانی، تهران [عطایی]، ۱۳۳۶ ش، سربی، بغلی، ۸۸، نیرسینا، هدایت‌الله.

درسی از سخن وزندگی خواجه، [تهران، شرکت سهامی چهر، ۱۳۴۹] و زیری، ۶۰.

ج- بخشی از یک کتاب آتابای، بدی. فهرست دیوانهای خطي کتابخانه سلطنتی، تهران، کتابخانه سلطنتی، تهران کتابخانه سلطنتی، ۱۳۵۵ ج ۱، ض ۴۷-۴۷.

اذربیکلی، لطفعلی بیگ بن آساخان. آتشکده آذر.

تصحیح حسن سادات ناصری، تهران، امیرکبیر، ۱۳۳۷.

نسخه‌های خطی این منظمه به ترتیب تاریخ بدین شرح است:
سده ۱۱ تهران، مجلس ۲۵۲۶، آغاز و انجام افتاده،
۵۰۰ ص ۲۱ سطری.

سده ۱۱ و هاری، میلسی، کستابخانه سردار جهندیر؛ شکسته، با سربندهای «رفتن سام به شکارگور و تیر انداختن و رفتن به دنبال گور، رسیدن سام به باغ و صورت پریدخت دیدن و عاشق شدن بر آن، رسیدن لشکر به سام و برحال او واقع شدن و نصیحت کردن او، رسیدن سام با خوبان خاور، پیدار شدن سام از خواب و ندیدن تلواد، را عاشق شدن تلواد به مهر افروز»، ۲۳۰ ص.

سده ۱۲ پاکستان، لاہور، دانشگاه، شیرانی ۱/۱۵۶۰ در فهرست نسخهای خطی منزوی/همراه با برگهایی از گلستان زرین و مصور کار کشمیر و غلهای گوناگون.
سده ۱۲ حیدرآباد، سندھراونشل داود پسوته لاتبریری؛ نستعلیق بخته، ۳۷۲ ص.
سده ۱۸ م. موزه بریتانیا ۵۱۴۶، ۲۷۵ برگ.
تاریخ یاد نشده تهران، مجلس ۳۹۹: نستعلیق، آغاز افتاده، ۱۰۵ برگ ۱۸-۱۹ سطری.
تاریخ یاد نشده موزه بریتانیا ۶۹۴۱: Add ۱۹۷ برگ.

□ فرقنامه:

سده ۱۲-۱۱، تهران، دانشگاه ۳۴۸۹: نستعلیق، زرین (ص ۶۶۵-۶۶۵ متن و هامش) فهرست دانشگاه ۱۱، ص ۲۴۹۸.

□ تحفه بهایی:

باید دید کدامین مثنوی اوست و یا سروده جدایی از آنهاست.

۸۲۰ تهران، سنا ۳۵۲۳، در کلیات او، زرین، از کتابهای بهایی بوده (نسخما ۱: ۱۴ و ۶: ۵۵۴).

□ رسائل خواجو:

۸۲۰ تهران، سنا ۳۵۲، تعلیق خوش اسماعیل فرزند عبدالله، در کلیات او، به نام سراجیه (نسخه ها ۶: ۵۵۴) از کتابهای بهایی بوده (نسخما ۱: ۱۴).
۸۲۴ تهران، سلطنتی ۱۲۱۴۹/۱۱ (۴۶۳ ف)، کلیات، به نام سراج و هاج است.
۹۲۷ تهران سلطنتی ۲۹۹۱/۸ (۴۶۴ ف)، در کلیات او، به نام سبع المثانی است.

□ مناظرة تبغ و قلم= سبع المثانی:

در مناظرة تبغ و قلم به نثر دشوار به نام امیر مبارز الدین محمد، به سال ۷۴۸ ساخته است. آغاز: الحمد لله الذي رفع سیوف الاسفة بجواهر التقديس والتجلید و اনطق السنة السیوف... چنین گوید...
۸۲۹ تهران، ملک ۵۹۶۳/۶، در کلیات او.

□ مفاتیح القلوب و مصابيح الغیوب:

گردآوردهایست از سرودهای خواجو که به هنگام محاوره و محاضره به کار آیند، به نام امیر مبارز الدین بدان آغاز، و به نام شاه منصور پسر شرف الدین مظفر کشته در جنگ با امیر تمور به سال ۷۹۵، در پنج فصل و بیست و هشت باب، به سال ۷۴۷ ساخته و بدین نام خوانده است.
نسخهای خطی این منظمه به ترتیب تاریخ بدین شرح است:

۸۲۰ تهران، سنا ۳۵۲، در کلیات او به نام مصابیح القلوب باد شده.

۸۲۴ تهران، سلطنتی ۱۲۱۴۹، در کلیات او.

۸۲۹ تهران، ملک ۵۹۶۳، در کلیات او، به نام مفاتیح القلوب است.

سده ۹- تهران، دانشگاه ۲۰۴۲، نسخ محمد فرزند عمر کرمانی، ۹ صفحه ۷۰۵ جانکه در تمامی نسخه آمده ولی درست نیست و از سده ۹ است با دیباچهای به عربی، نسخه تا فصل ۳ از باب ۱۹ را دارد، ۴۴ برگ ۲۵ سطری.

۹۲۷ تهران، سلطنتی ۲۹۹۱، در کلیات او.

دکتر بیانی بوده، زرین (نسخهای ۵۵۴ و ۵۵۶: ۱۴: ۱).
۸۲۴ تهران، سلطنتی ۱۲۱۴۹، در کلیات او.
۹۲۷ تهران، سلطنتی ۲۹۹۱ (۴۶۴ ف)، در کلیات او.

۱۵۲۷/۹۳۴ (م) موزه بریتانیا ۷۷۵۸، در کلیات او (گ ۱۱۱ ب).

۹۵۳ تهران، سپهسالار ۱۵۴، نستعلیق خوب مرشد کاتب شیرازی.

۹۷۰ تهران، مجلس ۹۲۶/۳، در پنج گنج او، زرین.
ذیقدۀ ۹۸۲ م. اسلام آباد، گنج بخش ۸۴۳۴-۴۴۴.

سده ۱۰ م. حیدر آباد، سندھراونشل داود پسوته لاتبریری، نستعلیق بخته، ۸۰ ص.

۱۰۳۷ م. پیشاور، دانشگاه ۵۷۹، نسخ خوش، محمد عزیز، در خمسه او، زرین.
سده ۱۱ تهران، ملک ۴۶۷۰، نستعلیق، آغاز برابر نمونه.

۱۳۰۱ تهران، مجلس ۴۲۶، نستعلیق، ۱۶ برگ ۲ سطری.

□ گوهرنامه= گهرنامه= گوهرنامه بهایی:

بنچین منتوی از پنج گنج اوست. در ۱۰۳۱ با ۱۰۹۰ بیت (در تاریخ ادبیات معاصر تعداد ابیات ۱۰۲۲ با ۱۰۰۰، ص ۹۰۰)، به سال ۱۳۴۵/۵۷۴۶ میلادی به نام بهاء الدین محمود وزیر، از نوادگان خواجه نظام‌الملک طوسی شناخته است. و در پایان از شاه ابی‌واسحاق بن امیر محمود اینجو ستایش کرده است. آغاز:

به نام نامبخشن نامداران گدای در گه او شهریاران نسخهای خطی این منظمه به ترتیب تاریخ بدین شرح است:
۷۵۰ تهران، ملک ۵۹۸۰، کلیات او، زرین.
۸۲۴ تهران، سلطنتی ۱۲۱۴۹، در کلیات او، در فهرست به نام گوهرنامه بهایی است.
۹۲۷ تهران، سلطنتی ۲۹۹۱، در کلیات او، در فهرست به نام گوهرنامه بهایی باد شده.

۱۵۲۷/۹۳۴ (م) موزه بریتانیا ۷۷۵۸، در کلیات او، کاتب شیرازی.
۹۷۰ تهران، مجلس ۹۲۶/۱، در پنج گنج او، زرین، در فهرست به نام گوهرنامه باد شده است.
ذیقدۀ ۹۸۲ م. اسلام آباد، گنج بخش ۸۴۳۴، نستعلیق خوب مرشد

۱۳۰۱ تهران، سپهسالار ۱۵۴، نستعلیق خوش، قبرین محمد، متن و هامش.

۹۹۱ بستگال، ایشیاتک ۱۰۰ منظوم، نستعلیق، در فهرست به نام گوهرنامه بهایی است.

سده ۱۱ تهران، مجلس ۴۶۷۰، نستعلیق، آغاز: ۱۳۴۳ م. پیشاور، دانشگاه ۴۸۶۴/۱۳۱: نستعلیق.

□ گمال نامه :

منظومه‌ای است عرفانی در سیر و سلوک، بروزن بهرام نامه نظامی، در دوازده باب، در دو ماه به سال ۱۳۴۰/۳ به نام سلطان ابواسحاق اینجو، در ۱۸۴۹ بیت آنرا تمام کرده است.

شد به تاریخ هفتصد، جل و چار کار این نقش آرزو چونگار کمال نامه مشتمل است بر خطاباتی با عناصر ارواح و

عقل و جز آنها که خواجو آن را به نام و به یاد پیشوای طریقت مرشدیه یعنی شیخ ابواسحق کازرونی (۴۲۶م) آغاز نموده است.

این مثنوی آغاز می‌شود با: مناجات، نعمت سید انبیا،

مدد شیخ مرشد، سیر و سلوک، رسیدن سالک به خاک و سوال از عالم تحقیق، جواب، رسیدن به پاد و سوال.... آتش.... سپس ۲ «باب» و در میانه حکایتها:

۱- صید دلها کردن، ۲- مطبع بودن....

نسخهای خطی این منظمه به ترتیب تاریخ بدین

شرح است:

۷۵۰ تهران، ملک ۵۹۸۰، در کلیات او، زرین.
۷۷۵ تهران، مجلس، فهرست نشده، زرین، همراه دیوان او.

۱۳۹۶/۷۹۸ (م) موزه بریتانیا ۱۸۱۱۳ در کلیات او.
۸۲۰ تهران، سنا ۳۵۲/۳، تعلیق خوش اسماعیل فرزند ابراهیم فرزند عبدالله، در کلیات او، از کتابهای

سده ۱۰ ه. اسلام آباد، گنج بخش ۱۰۸۵۱: نستعلیق پخته، در هامش دیوان او.
۳۶ ص.

۱۰ ه. حیدر آباد سندھراونشل داود پسوته لاتبریری، نستعلیق پخته، ۸۰ ص.

سده ۱۰-۱۱ ه. لاھور، زیر مسلم مسجد، کتابخانه خاور، محمد حلیم، نستعلیق خوش، با همکر کنده ۱۴۴۸م. منتخب آن است.

سده ۱۰-۱۱ ه. تهران، مجلس ۹۲۷: نستعلیق بسیار خوب شاید شیدا، زرین، ۷۴ برگ ۱۲ سطری.

۳۰ رمضان، مهدی عزیز، در پنج گنج او، زرین.
۴۵ ه. مشهد، رضوی ۴۲۴ (۴۶۵) در کلیات او.

سده ۱۱ ه. مشهد، رضوی ۴۲۴ ادبیات (۴۶۵): نستعلیق هندی محمد صادق.

سده ۱۱ ه. میشکان، دانشگاه ۳۱۷۹: نسخ، آغاز [نسخهای ۵/۷۱۵].

از سده ۱۲ ه. موزه بریتانیا ۱/۱ (۴۶۵) [ریو ۲: ۵۸۵]: نسخهای هندی محمد صادق.

سده ۱۲-۱۳ ه. تهران، دانشگاه ۳۱۷۹: نسخ، آغاز افتاده.

۱۸۱ ه. فیصل آباد، پیلهز کالونی، کتابخانه مجاهد اسلام، نستعلیق پخته، ۹۷ ص.

سعشنه ۱۲۴۵ تهران، خاندان علی آبادی: نستعلیق، نام نویسنده را پهان کرداند، واژه اکاذندرانی آن مانده، گویا نویسنده حبیب الله علی‌آبادی است. با تاریخ ۱۳۰۰ در پایان.

۱۴۵ تهران، مجلس ۹۴۹: نستعلیق علی.

□ ساقینامه

خواجو از جمله شاعرانی است که به شیوه نظامی به نظم ساقینامه نیز مباردت جسته است که با این بیت آغاز می‌شود:

بیا تا خرد را قلم در کشیم
زستی به عالم علم در کشیم
نسمخهای خطی:

۹۲۷ تهران، سلطنتی ۲۹۹۱، در کلیات او.
۱۱۰-۱۰۹ مشهد، رضوی ۹۵۶/۱۸، فهرست شده، پیراهن ۸۴ بیت.

سده ۱۱ تهران، دانشگاه ۴۸۶۴/۱۳۱: نستعلیق.

□ مثنوی خواجوی کرمانی:

باید دید کدام یک از مثنوی‌های اوست.
پیراهن ۱۰۰۰، آصفیه ۳۴۵، نسخه بسیار نفیس (ف). آصفیه ۵۸۲: ۴.

۱۳۲۰ آصفیه ۳۶۹ (ف). آصفیه ۵۸۲: ۴.

□ سام نامه:

منظومه‌ای است حماسی و عشقی به بحر متقارب مثنوی مقصور با محدودی که مانند همه منظومه‌های مشابه آن به تقلید از شاهنامه فردوسی ساخته شده و راجع است به سرگذشت سام زریمان و عشقها و جنگها و ماجراهای او، از این منظمه نسخ متعدد موجود است که همچ یک کامل به نظر نمی‌آید و نسخه چاپی آن (بیانی ۱۳۱۹ شمسی ۱۴۰۰) بیت است. خواجو این منظمه را به نام ابوالفتح مجده‌الدین محمود و زیر ساخته است.

موضوع داستان عشق «سام زریمان» و شاهزاده چنی به نام «پریدخت» است. این منظمه علاوه بر مبنی یک بار کوشش سعید نفیسی در ۱۳۱۹ خ در تهران چاپ شده است.

تحصيلي -٣٥، ١٣٣٤، ٧٥ ص.
معدل، ابو الحسن. مقاييسة مخزن الاسرار نظامي
وروضة الانوار خواجوى كرماني، سال ١٤-١٣١٣، ٥٢ ص.

نجمی مالکی، محسن. نخل بند شعر اخواجو کرمانی
سال تحصیلی ۱۴۱۳-۱۴۲۲ ص.

نکویی، مصطفی، شرح و تفسیر چهارصد بیت از روضتالانوار ابوالعلاء خواجهی گرهانی، سال تحصیلی ۱۳۳۲-۳۴، ۱۵۳ ص.

هایون، سیمین. ترجمه لغات عربی غزلیات
سفریات- حضریات) دیوان خواجوی گرمانی، سال
تحصیلی ۱۳۴۱-۱۴۲ ص.

In other Languages:

DERZHAVIN, V.: Jirmani, Khadgu.- Chetverostishya. Per. VI. Derzhavina. V kn.
uzbekcasi - chetverostishya - nomidakata

«Izbrannye chetverostishya persidskotajikakikh poetov- Klassikov». Dushanbe, 1965.
P.179.

ERDMANN, Franz von: Chadschu Germani und seine dichterischen Geisteszeugnisse. Zeitschrift der Deutschen Morgenländischen. Leipzig. 1848. PP. 205-15. Gesellschaft, II
GHAFFARI, Mme Azra: Essai sur le poete persan khadjou kirmani, poete du 8e siecle de L'hegire et du 14e s. Dactylographiee, 217ff. (These. Lettres. Paris. 1954)

SHERVINSKII,S.: Kirmani, Khadju. Iz poemii «Guli Novruz». Per. S.Shervinskii. V Kh.: «Antologija tajikskoj poezii». M., PP. 259-262.

«Antologija tajikskoj poezii» M., PP. 359-362.
SHERVINSKII, S.: Kirmani, Khadjua. æ Kogdai
pod senyu raiskikh kushch. S. Shervinskii. - V.
kn.: «Antologija tajikskoj poesii». M., 1957,
PP. 363-364.

SHERVINSKII, S.: Kirmani. Khadju.-
Krasavets Sirri zakat...ler.S.Shervinskii.- V.
kn.: «Antologia tajikskol poesii», M., 1957,
PP.362,363.

سamanname خواجه. رک: مقاله اشپیگل Spiegel در مجله انجمن شرقی آلمانی ZDMG، ج ۳، ص ۲۶۱-۲۴۵ و از همان مؤلف، «ایران در عهد عتیق»، ج ۱، ص ۵۹۵ و ۵۹۷ نیز مقاله اته در مجله ادبیات آلمان، سال ۱۸۸۱، شماره ۴۵، ص ۱۷۳-۱۷۶ و نیز مقدمه شاهنامه طبع مول Mohl و ملاحظات نلد که در جلد اول فصلنامه ایرانی، ض ۵۷-۲۰۹ (تاریخ ادبیات اته، ص ۵۷-۵۹).

فهرست اهم منابع:

آذربیگانی، لطفعلی بیک. آتشکده آذر، تصویر حسن سادات ناصری،
تهران، امیر کبیر، ۱۳۷۷-۱۳۴۱.
آخر راه، ترجمه‌های متون فارسی به زبانهای پاکستانی، اسلام آباد،
مرکز تحقیقات فارسی ایران و پاکستان، ۱۳۶۵.

افشار، ایرج. فهرست مقالات فارسی، تهران، جیسی و فرانکلین، ۱۳۶۹-۱۴۰۴. ج. ۴، ۱۱، دوره لیسانس، مهری دخت. فهرست رسالهای تحصیلی دانشگاه تهران، ج. ۱، زیر نظر حسین بنی‌آدم، تهران، دانشگاه تهران.

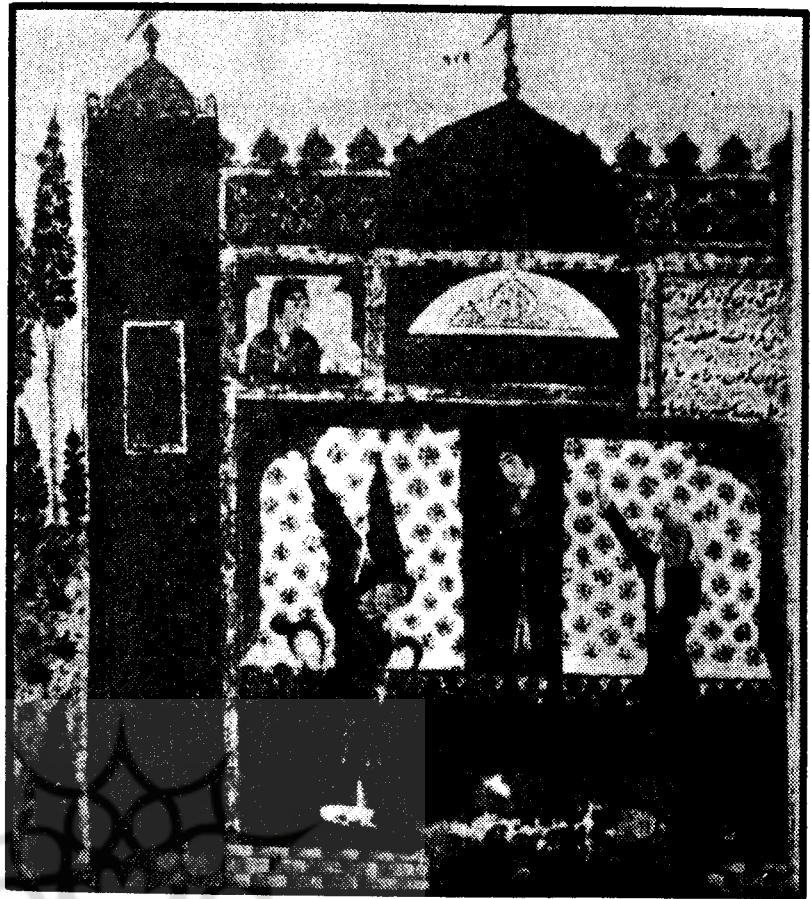
خواجوی کرمانی، محمودین علی. دیوان اشعار خواجه کرمانی، به نصحیح احمد سهیلی خوساری، نهران، انتشارات بارانی و محدودی، ۱۳۳۶ (تاریخ مقدمه).

خیامپور، عبدالرسول. فرنگ سعنواران، تبریز، خیامپور، ۱۳۴۰.
صفا ذیب اله. تاریخ ادبیات در ایران، تهران، دانشگاه تهران، چاپ
دوم، ج ۳، پخش ۲، ۱۳۵۵.
کلوجن معانی، احمد. تاریخ تذکره‌های فارسی، تهران، دانشگاه تهران،

۱۳۴۸، ۲۶. ایرانی معلماتیک نوایی، یحیی. کتابشناسی ایران، تهران، بنیاد فرهنگ ایران، ۱۳۶۶-۷۰ و ۱۳۵۰-۷۲، تهران، موسسه مطالعات و تحقیقات فرهنگی، ۱۳۵۰-۷۱. هر است کتابهای جایی فارسی، تهران (بسیار) - ۱۳۵۰-۷۱.

۱۳۵۵- اندیشه‌منزوی، احمد. فهرست مشترک نسخه‌های خطی فارسی، اسلام آباد، مرکز تحقیقات فارسی ایران و پاکستان، ج ۲، بخش ۱، ۱۳۶۵، ۹ ج.

پهلوست نسخهای خطی فارسی، تهران، موسسه فرهنگی منطقه‌ای، ۱۳۷۷، چ. ۲، ج. ۱۳۴۸، مورد استفاده بیشتر ج. ۴، ۱۳۵۱.

بیهوش شدن همایون از دیدن تصویر همای. مکتب شیراز (۱۴۲۰ میلادی- ۸۲۳ هجری) موزه استانلیخ، برلن

فلاح رستگار، گیتی. «نگاهی به همای و همایون خواجهی کرمانی»، مجله دانشکده ادبیات مشهد، ۱۳۵۶)، ص ۷۹۷-۷۱۸ و (۱۳۵۷)، ص ۱۴-۱۵۳.

فلاح رستگار، گیتی. «نگاهی به همای و همایون خواجهی کرمانی» سی گفتار درباره کرمان، کرمان، ۱۳۵۷، ص ۲۷۶-۲۴۵
مجده‌نوابی. «خواجهی کرمانی»، آفتاب شرق، س ۱(۱۳۱۳) ش ۴، ص ۱-۴، ص ۱-۴ و ش ۸ ص ۹-۱۲ و ش ۱۷

مشخصات تصاویری از منظمه‌های خواجه
بزم در باغ، از نسخه خطی منظومات خواجهی کرمانی
در موزه بریتانیا، مورخ ۷۹۹ هجری. دوسوا رودوا سب
که با یادگیر مینگند، از خمسه خواجهی کرمانی،
موزه بریتانیا و نیز در تصویری دیگر منظره باغ آمده.
دیدار هما و همایون در باغ کاخ، از نسخه خطی
منظومات خواجهی کرمانی مورخ ۷۹۹ هجری، موزه
بریتانیا کلیات خواجهی کرمانی، به قلم سلطانعلی
مشهدی ورق و تاریخ ۸ ربیع الاول سنّة ۸۷۳، در مجموعه
بیتی Chester Beatty انگلستان.
ملکشاه ابن ارسلان یا سلطان سنجورو پیرزن دادخواه،
عمل جنیدنقاش از خمسه خواجهی کرمانی مورخ ۷۹۸
هرجی (بغداد)، موزه بریتانیا.
همایون در برابر کاخ هما، عمل جنیدا لنقاش، از
خمسه خواجهی کرمانی، مورخ ۷۹۸ هجری، در موزه
بریتانیا.
هـ - پایان نامه‌های دوره کارشناسی زبان و ادبیات فارسی